

**CASE STUDY OF COOPERATIVE LEARNING
BY USING JIGSAW TECHNIQUE WITH SECOND-YEAR
ENGLISH MAJOR STUDENTS AT NARESUAN UNIVERSITY**

PONGSAKORN METEETUM

อธิษัฒนาการ
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS (APPLIED LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2001

ISBN 974-04-0781-1

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Copyright by Mahidol University

TH
P796e
1001
e.2

4236318 SCAL/M : MAJOR: APPLIED LINGUISTICS; M.A.
(APPLIED LINGUISTICS)

KEY WORDS : COOPERATIVE LEARNING/ JIGSAW TECHNIQUE
PONGSAKORN METEETUM: CASE STUDY OF COOPERATIVE
LEARNING BY USING JIGSAW TECHNIQUE WITH SECOND-YEAR ENGLISH
MAJOR STUDENTS AT NARESUAN UNIVERSITY. THESIS ADVISORS:
MAURICE BROUGHTON, M.A. SONTIDA KEYURAVONG, M.A. 135 P. ISBN
974-04-0781-1

The purposes of this study are 1) to investigate students' use of linguistic features in terms of sustained speech; as well as functions, and social language functions in their discourse, while being involved in cooperative structures, 2) to investigate the quality of language input, output, and context in cooperative learning, 3) to examine the improvement in students' grammar and oral competence, 4) to examine to what extent the students have positive and negative attitudes towards the cooperative learning approach.

The design of the study was based on a qualitative approach so the number of subjects was small. The subjects were 9 second-year English major students selected from a population of 53 attending the Faculty of Humanities and Social Sciences, Naresuan University, for the 2001 academic year.

Research data came from four instruments including a grammar test, a structured field observation, a semi-structured interview and a reflective journal.

The data were analyzed and the findings of the study were as follows:

1. 85% of class time was provided for the subjects to produce and comprehend their language discourse. The majority of language discourse was in long English phrases of up to several English clauses or sentences. There were 39 language functions and 3 social language functions which the subjects used in learning sessions.

2. The quality of language input was comprehensible, appropriate to the level of the subjects, and suitably redundant. The cooperative language learning also generated functional and communicative, frequent, and redundant input. The context in the classroom was supportive and motivational context, as well as communicative and referential, appropriate to the level of the students, and feedback rich.

3. All subjects had higher academic and oral achievement test scores after engaging in cooperative language learning.

4. Nearly all subjects had positive attitudes towards cooperative learning in terms of oral competence, academic achievement, social skills, personal development, collaborative skills, thinking skills, and learning atmosphere.

This study revealed that cooperative language learning encouraged the subjects to produce extended English discourse with meaningful manner in authentic contexts. In addition, the quality of language input, output, and context had a positive impact on the subjects' language acquisition.

4236318 SCAL/M : สาขาวิชา : ภาษาศาสตร์ประยุกต์; ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

พงศกร เมธิธรรม : กรณีศึกษาการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มโดยใช้วิธีจิ๊กซอว์กับกลุ่มนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่หนึ่ง ที่มหาวิทยาลัยนเรศวร (CASE STUDY OF COOPERATIVE LEARNING BY USING JIGSAW TECHNIQUE WITH SECOND-YEAR ENGLISH MAJOR STUDENTS AT NARESUAN UNIVERSITY). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : MAURICE BROUGHTON, M.A., สนธิดา เกษรวงศ์, M.A. 135 หน้า. ISBN 974-04-0781-1

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในเชิงภาษาศาสตร์ หน้าที่ของภาษา และหน้าที่ของภาษาเชิงสังคม ขณะเรียนแบบเป็นกลุ่ม 2) ศึกษาลักษณะของภาษาที่นักศึกษาได้รับภาษาที่ได้ใช้ และบริบททางภาษา ในการเรียนแบบเป็นกลุ่ม 3) สำรวจว่านักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลการทางการเรียนและความสามารถในการพูดมากน้อยเพียงใด 4) สำรวจว่านักศึกษามีทัศนคติในด้านบวกและด้านลบต่อการเรียนแบบเป็นกลุ่มอย่างไร

การวิจัยนี้เป็นเชิงคุณภาพ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจึงน้อย กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 9 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างมาจากกลุ่มประชากร 53 คน ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2001

ข้อมูลการวิจัยได้มาจากแบบทดสอบทางไวยากรณ์ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ และบันทึกแสดงความคิดเห็น

ข้อมูลได้นำมาวิเคราะห์และได้ผลการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาในการพูดและฟัง 85 % ของเวลาที่เรียนทั้งหมด ภาษาหลักที่ใช้คือภาษาอังกฤษที่เป็นวลียาวถึงหลายๆประโยค นักศึกษาได้ใช้ภาษาในหน้าที่ต่างๆ เป็นจำนวน 39 ประเภท และ ใช้หน้าที่ในเชิงสังคม จำนวน 3 ประเภท

2. ลักษณะของภาษาที่นักศึกษาได้รับนั้น สามารถเข้าใจได้ เหมาะสมต่อนักศึกษา และมีจำนวนมากที่เหมาะสม การเรียนแบบเป็นกลุ่มยังก่อให้เกิดการใช้ภาษาที่มีจุดมุ่งหมายและสื่อสารได้ มีความถี่มากและหลากหลาย นอกจากนั้นบริบทของภาษายังสนับสนุนและกระตุ้นการเรียนรู้ ติดต่อสื่อสารและสัมพันธ์กับความต้องการ เหมาะสมต่อนักศึกษา และมีผลสะท้อนกลับมาก

3. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการพูดที่สูงขึ้น

4. กลุ่มตัวอย่างแทบทั้งหมดมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบเป็นกลุ่ม ในแง่การพัฒนาทางการพูด สัมฤทธิ์ผลในการเรียน ทักษะทางสังคม พัฒนาการส่วนบุคคล การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะทางการคิด และบรรยากาศการเรียน

การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการเรียนแบบเป็นกลุ่ม สนับสนุนให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษ ในระดับประโยคที่ยาวซึ่งมีจุดประสงค์ในบริบทจริง นอกจากนั้น ลักษณะของภาษาที่นักศึกษาได้รับ ได้ใช้ และบริบทของภาษา ยังมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษา